

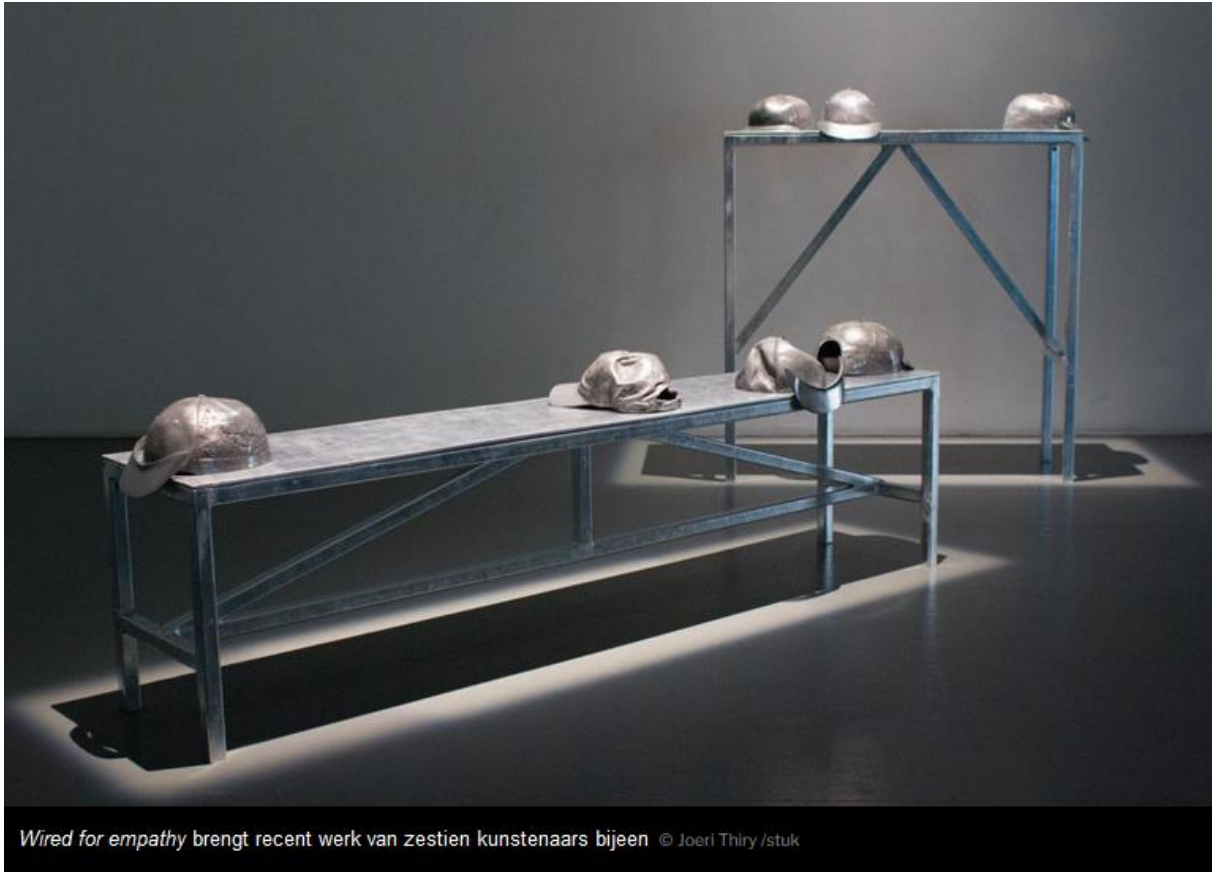
RECENSIE EXPO

Lof van de meerstemmigheid

Lang zag het Stuk zijn publieksbereik krimpen tot de binnenkoer. Deze week gooit het kunstencentrum de deuren weer open voor Artefact. De vijftiende editie van het festival peilt naar onze empathische vermogens.

Geert Van der Speeten

woensdag 9 juni 2021 om 3.25 uur

Wired for empathy brengt recent werk van zestien kunstenaars bijeen © Joeri Thiry /stuk

Artefact

Wired for empathy. Tot 27/6, Stuk Leuven. Gratis, maar reserveren is verplicht.

★★★★☆

Wanneer wist empathie u laatst nog te verrassen? Mij overkwam het in het containerpark, waar mijn sleutelbos zoek raakte en het volledige team de handen uit de mouwen stak om hem terug te vinden. En er daarbij niet voor terugdeinsde om diep in de papierpers te duiken.

Ons inlevingsvermogen staat steeds vaker onder druk, zegt Karen Verschooren, curator van Artefact. ‘Door stress, toenemende sociale ongelijkheid, maar evengoed door de technologie die onze spontaneïteit opheft. Of belt u wel nog eens iemand in een opwelling? Toch leert de wetenschap dat we goed uitgerust zijn om als empathische wezens door het leven te gaan. Kunst kan daar een rol in spelen. Er zijn parallellen. Je openstellen voor het andere: het is ook essentieel voor de kunstbeleving.’

De schildpad spreekt

Wired for empathy brengt recent werk van zestien kunstenaars bijeen. Ze zijn poëtisch, soms ontroerend of grappig, soms indringend bedachtzaam. Een gevulde rugzak om de installaties te vatten is niet nodig. Met dit gratis festival, waarvan de tentoonstelling het middelpunt vormt, toont het Stuk aan dat het relevante maatschappelijke thema's via kunst aan bod weet te brengen. Empathie, aandacht schenken en de gevoelens laten spreken zou je typische coronathema's kunnen noemen. Bij Artefact mondde dat verrassend genoeg uit in een tweeluik. *Alone together*, de rode draad in 2020, ging over onze fascinatie voor alleen-zijn en het zoeken naar verbinding.

***Met dit gratis festival toont het Stuk aan
dat het relevante maatschappelijke thema's
via kunst aan bod weet te brengen***

Het kloppend hart van het parcours is de video-installatie *One* van Anouk De Clercq. Een zwarte actrice staat roerloos voor een handvol microfoons, terwijl de muziek aanzwelt. Haar voice-over laat een manifest voor empowerment horen, de viering van een collectief wij-gevoel.

Films en videoprojecten duiken herhaaldelijk op. Over hoogsensitiviteit en hoe die je gevangen kan houden, zoals bij Daria Martin. Ben Thorp Brown roept een schildpad tot hoofdpersonage uit. Het dier beweegt zich traag door een designhuis in Los Angeles. Met zijn huis op zijn rug is het geknipt om zich uit te spreken over de therapeutische kracht van architectuur, als verbinding tussen binnen en buiten.

Knap is ook de filminstallatie *The circle and the square*, die de teloorgang van de textielindustrie in Noordwest-Engeland oprakelt. De Britse en Pakistaanse gemeenschappen groeiden er uit elkaar. Maar hoe diep het sociale weefsel nog verankerd is, toont Suzanne Lacy in haar project waarbij de katoenfabriek voor drie dagen heroepend werd. Een collectieve zangsessie, een pleidooi voor meerstemmigheid in breedbeeld, vormt er het hoogtepunt van. Een filmproject dat in Leuven zal uitmonden in een workshop en een performance, is *Sparks*. Francesca Grilli keert er de traditionele verhoudingen in om en laat jongeren de toekomst van ouderen voorspellen. De volwassenen worden niet geacht commentaar te geven maar hun lot letterlijk in handen te geven van de volgende generaties.

Landscape study. © Tom Callemin

De Syriër Khaled Barakeh valt op met kleinschalig, gevoelig werk. Hij neemt de fotojournalistiek bij drama's op de korrel. Door uit nieuwsfoto's de slachtoffers weg te knippen, schenkt hij hun de anonimiteit terug en verschuift de aandacht naar wie zich over hen ontfermt.

Een vondst is ook de intieme sculptuur waarin hij inzoomt op een net-niet-handdruk: die van een monument in Londonderry dat de moeizame verhouding tussen katholieken en protestanten in beeld brengt. De wil om de luttele centimeters te overbruggen, die bijna-toenadering, laat zien dat empathie zowel een intiem als een politiek gegeven kan zijn.

Verschenen op woensdag 9 juni 2021